DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

HYDROTHORACE

Johnston Joan

DISPUTATIO MEDICA INAUGURALIS,

DE

HYDROTHORACE.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S. S. T. P.

ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI;

NEC NON

Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI conſenſu,

Et Nobiliſſimae FACULTATIS MEDICAE decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini ſubjicit

JOANNES JOHNSTON,
HIBERNUS;

S. H. M. E. S. E.

Si quibus intumuit ſuffuſa pectus ab unda,
Quo plus ſunt potae, plus ſitiuntur aquae. OVID.

Phoebe, fave, novus ingreditur tua templa ſacerdos. TIBUL.

Ad diem 12 Septembris, hora locoque ſolitis.

Surgeon Gen'l's Office
LIBRARY
No. 2292
Washington, D.

EDINBURGI:
CUM PRIVILEGIO.
J. ET E. BALFOUR.

M,DCC,XCIV.

Patri suo dilectissimo,

GEORGIO JOHNSTON, Armigero,

De Fort Johnston Lodge,

Quo nullus parens unquam amantior fuit, quique summam, et in se hisce artibus, quae vel utilitati verae inserviunt, vel ad vitam exornandam conferunt, erudiendo, et in pectore recto cultu roborando, operam indefessus posuit, nulli curae, nulli impensae parcens;

Hanc Dissertationem Medicam Inauguralem,

Ut parvulum animi, tantae pietatis constanter memoris, semperque grati futuri monumentum,

Ea, qua filius, maximis beneficiis affectus, debeat, observantia:

NEC NON,

Juveni Praestantissimo,

CLARE S. FORSTER, Armigero,

Quo, si comitas morum, doctrina varia, virtutes numerosae animique magnitudo respiciantur, nihil magis spectabile et venerandum,

Ob amicitiam, quae sibi cum eo, per aliquot annos, intercesserit, intemeratam;

D. D. C. q. Auctor.

Nulla re propius Divinam Naturam
Accedimus, quam ſalutem
Hominibus dando. CICERO.

Non eſt in Medico ſemper relevetur ut aeger;
Interdum docta plus valet arte malum. OVID.

Quis talia fando ——
—— *temperet a lachrymis?* VIRGIL.

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

HYDROTHORACE.

J. JOHNSTON Auctore.

EA eſt mortalium fragilitas, totque morbi violenti, ſingulis fere momentis, in eos invadere periclitantur, ut vita humana, in ſpatium quadraginta annorum, aut amplius, protracta pro miraculo in primis inſigni poſſit haberi. Ex omnibus vero morbis, qui hominibus inſidias conſtanter ſtruunt, nullus plus timoris iis incutere debet, quam Hydrops, qui, cum ſemel acceſſit, hoſtis plerumque

tam formidoloſus eſſe reperitur, ut pauciſſimae, proh dolor! de eo victoriae fuerint reportatae. Alia autem nomina hoc malum ſibi adeptum eſt, prout aliae ejus ſpecies partes corporis diverſas infeſtarunt. Cum in telam celluloſam, cuti proxime ſubjacentem, invadit, *Anaſarca*; cum in caput, *Hydrocephalus*; cum in abdomen, *Aſcites*; cum in cavum thoracis, *Hydrothorax*, ab auctoribus appellari conſuevit. De ſpecie proxime comprehenſa, in diſſertatione ſubſequente, potiſſimum prout, humore in utrumque thoracis cavum effuſo, ſeſe oſtendit, differere decrevi [a].

DEFINITIO MORBI.

" Dyſpnoea; faciei pallor, pedum oedemata; urina parca; decubitus difficilis; ſubita et ſpontanea ex ſomno, cum palpitatione, excitatio; aqua in pectore fluctuans [b]."

HIS-

[a] Vide Cullen's Firſt Lines.

[b] Vide Noſologiam Methodicam.

HISTORIA.

Hic morbus hominibus omnis aetatis, quibus cauſae remotae fuerunt applicatae, communis eſt. Caeterum eos, qui aetate provectiores ſunt, qui multum detrimenti a morbis antecedentibus ceperunt, quibuſque natura habitum corporis debilem laxumque dedit, potiſſimum corripere ſolet. Qui hunc in morbum incidit, is primum conqueritur ſenſum ponderis circa partem ſterni inferiorem; tenſionem circa ſcrobiculum cordis; ſpiritum difficilem, praeſertim in poſitura horizontali; tuſſim frequentem, ſub initium ſiccam, ſed poſtea muco expectorato ſtipatam. Urina quantitate diminuitur, et colorem ſolito vel naturali rubriorem ſibi adipiſcitur, et pedes, praeſertim veſpere appetente, tumere incipiunt. Morbus gradatim increſcit, et ſignis ſupra comprehenſis accedunt faciei pallor, et ſitis non modica. Ictus arteriarum plerumque debiles et abnormes ſunt, et intermittunt. Cutis, praeter

consuetudinem, sicca est, et, in hac omnique alia hydropis specie, eo sensilitatis gradu, quem naturaliter habet, privari videtur. Quinetiam se ostendunt subsultus, vel excitationes e somno frequentes, subitae, spontaneae, palpitationibus cordis, anxietate sensuque suffocationis stipatae. Hi subsultus vel paroxysmi posituram erectam omnino necessariam efficiunt. Frequenter, per noctis decursum, accedunt, et saepe tam violenti sunt, ut somnus obrepere nequeat; sed gradatim, prout mane appropinquat, leviores evadunt [c].

Si, una cum hisce signis, aqua, in pectore fluctuans, percipi potest, morbum adesse pro certo concludere licet. Si tumor scroti, cujus mentionem injiciunt auctores [d], incidit, is, me judice, potius, pro

[c] "Quibus hoc unicum addere licet, tanquam pathognomonicum, et quo solo hydrops pectoris a caeteris difficultatis respirandi speciebus distinguitur, quando nimirum spirandi difficultas primo quoque somni tempore invadit, eumque interrumpit, ac, per noctem, magis urget; procedente vero die sensim lentescit."

River. Prax. Med.

[d] Hoffmanni Opera.

pro diatheſeos hydropicae indice, quam pro ſigno Hydrothoraci proprio, habendus eſt.

Hoc modo, morbus ad finem ſuum uſque gradatim progreditur, et, actione pulmonum per ſerum effuſum collectumque impedita, notae ſuffocationis accedunt, et mors tandem, ultima rerum humanarum linea, tragediae finem facit.

CAUSA PROXIMA.

Haec in accumulatione aquae in thorace adaucta conſiſtit, quae ab exhalatione, praeter conſuetudinem magna, vel ab abſorptione partium ſanguinis ſeroſarum diminuta, vel a ruptura ductus thoracici vaſorumve lymphaticorum proficiſcitur.

CAUSAE REMOTAE.

Hae autem ſeminium noxaſque, vel cauſas excitantes, comprehendunt.

Semi-

Seminium in omnibus, quae debilitatem fibrarum, earundemve laxitatem, faciunt, plane conſiſtit. Conditio vero corporea hoc genus a fontibus diverſis et numeroſis profluere poteſt, ut ab aetate provectiore, menſibus non juſto tempore et quantitate provenientibus, diaeta nimis parca et aquoſa, vita ſedentaria, coitu immodico, morbis praecedentibus; nimia fatigatione, praeſertim ea, quae ab itineribus longioribus oritur; regione humidiore; affectibus animum contriſtantibus, ut metu, moeſtitia ſimilibuſque; uſu liquorum ſpirituoſorum, praeſertim non ſatis dilutorum, nimis liberali. Omnes autem hae cauſae, conditionem corporis ſupra comprehenſam faciendo, agere videntur; quae mortales ad hunc morbum, circuitum ſanguinis praeter naturam languidum, quem nimia vaſorum exhalantium laxitas conſtanter fere comitatur, reddendo, proclives efficit.

Noxae cauſaeve excitantes vero noſtram attentionem proxime requirunt.

Su-

Superficies internae omnium cavorum interſtitiorumque corporis humani, dum vita ſupereſt, humore ſeroſo vel aquoſo, ex oſtiis arteriarum numeroſarum, quae huic conſilio, mirum in modum, accommodantur, et exhalantes denominantur, ſub forma vaporis conſtanter effuſo, nunquam non humectantur. Hunc, contra, ex aequo conſtanter abſorbent oſtia vaſorum, quae abſorbentia valvuloſa lymphatica appellantur. Dum aequilibrium quantitatem liquoris effuſam inter et abſorptam juſtum intercedit, nullus hydrops poteſt oriri. Cum vero hoc, multis de cauſis, tolli amittive queat, corpus multis mutationibus morbidis opportunum evadere poſſe evidens et manifeſtum eſt. Affectus autem morbidus, qui functionibus exhalationis et abſorptionis naturalibus inimiciſſimus eſt, invadit, cum vel vaſa exhalantia ipſa quantitatem ſeri majorem profundunt, quam vaſa lymphatica, dato tempore, abſorbere poſſunt; vel vaſa lymphatica ſola, ob vitium quo afficiuntur, quantitatem humoris juſtam et naturalem, ab exhalantibus effuſam, nequeunt recipere.

pere. Quantitas igitur humoris ſeroſi, praeter conſuetudinem magna, hoc modo, ut e ſupra dictis evidentiſſime patet, vel in omnibus corporis cavis diverſis, vel in quolibet ſingulari, ut in morbo, quem exequimur, colligi periclitatur.

Quae ſupra poſuimus, ea clariſſime demonſtrant, cauſas, quae hydrothoracem movent, eſſe duplices, et in ſubſequentes aptiſſime dividi.

I. Eas, quae exhalationem adaugent.

II. Eas, quae abſorptionem diminuunt.

I. Exhalationem adauctam facere poſſunt omnia, quae reditui ſanguinis, per venas ampliores, libero obſiſtunt.

1. Hoc praeſtare ſolent, pulmonum, cordis aliarumque partium obſtructiones; venae ſingulares polypis ſimiibuſque compreſſae; ſyſtematis venoſi plenitudo nimia, a menſtruis, haemorrhoide aliiſque

que ſanguinis profuſionibus, quae inveteraverint, ſuppreſſis ortum deducens. Namque ſanguis, in omnibus hiſce exemplis, non facile libereque ex arteriis in venas tranſiens, in illis, praeter conſuetudinem, accumulatur; quod in cauſa eſt, cur vaſa exhalantia, nimis diſtenſa, debilitentur, et igitur majorem ſeri quantitatem effundi patiantur, quam a vaſis lymphaticis poteſt abſorberi.

2. Exhalatio adaucta facilius fiet, ſi quantitas partium aquoſarum, ſolita major, in maſſa ſanguinis adſit. Hoc facere poſſunt cauſae diverſae. Sanguinem in conditionem hujuſcemodi haud dubie adduxerunt largiores aquae frigidiſſimae quantitates epotae. Rationem hujus, modo ſequente, reddit CULLENUS illuſtris. Verba ejus ſubſequuntur :—

" This ſeems to have happened, either from " the excretories not being fitted to throw out the " fluid ſo faſt, as it had been taken in; or from " the excretories having been obſtructed by acci-

" dentally concurring cauſes. Accordingly it is " ſaid, that the ſudden taking in of a large quan- " tity of very cold water has produced dropſy, " probably from the cold producing a conſtriction " of the excretories."

Cauſis, partes ſanguinis aquoſas augentibus, poteſt accenſeri frigus, quod, ſuperficiem corporis ſpaſmodice conſtringendo, ut partes ſeroſae, quae modo communi ſolitoque excerni debent, in eo retineantur facit.

Detractiones ſanguinis largae nimiſque ſaepe reiteratae eundem quoque effectum edunt. Namque globuli rubri et lympha coagulabilis, una cum ſero, emittuntur. Serum vero multo citius reſtituitur, quam vel globuli rubri, vel gluten; et igitur, reliquis partibus abundantius evadit. Igitur, ſanguine hoc modo tenuiore reddito, exhalantia quantitatem ſeri ſolito majorem effundent.

Quinetiam concoctio alimenti imperfecta, vel vitiata,

tiata, hunc ſanguinis ſtatum progenerare poteſt; namque partes aquoſas, globulos rubros quantitate longe excedentes, maſſae humorum circumeunti ſufficiet.

3. Ruptura ductus thoracici, vaſorumve lymphaticorum ſingularium, hydropem pectoris excitavit. Exempla hujuſmodi nonnulla, in monumentis medicinae, reperiunda ſunt [e]; ſed rarius, me judice, ſemet oſtendunt.

II. Proximum eſt, ut cauſas, quae abſorptionem diminuant, conſideremus.

Quae cauſae auctum exhalationis faciunt, eae quoque ad abſorptionem diminuendam non parum conferre videntur. Namque, oſtiis vaſorum exhalantium per eas poteſtates, quae in ſyſtema totum agunt, infirmatis, abſorbentia, ad minimum, ex aequo debilitentur neceſſe eſt. Igitur non uſitatam

e Vide, quae vir celebris Dr D. Monro e Baſſii Obſervationibus excerpſit.

humoris quantitatem abſorbere valebunt, nedum univerſam, quae, rebus ita ſe habentibus, laxitate exhalantium magnopere augetur.

Alia cauſa, quae abſorptionem diminuere fuit poſita, eſt obſtructio ſyſtematis lymphatici, vel vaſorum ipſorum, vel glandularum, per quas illa tranſeunt. Hoc vero admodum dubitabile eſt, et de eo, apud auctores, minime convenit. Namque anaſtomoſes, quas rami lymphaticorum inter ſeſe faciunt, creberrimae admodum improbabile reddunt, abſorptionem, ob paucula eorum oppilata, magna ex parte interpellatum iri; praeſertim cum lymphatica curſum per glandulas non ſemper tenere conſueverint. Inſuper glandulae conglobatae, licet non modice intumuerint, iter lymphae facile concedunt.

DIAGNOSIS.

Morbus per ſigna, quae eum comitantur, qualia ſunt urina parca, anxietas, et ſubita e ſomno excitatio,

excitatio, ab empyemate, morbo unico, quocum confundi periclitatur, facile poteſt ſecerni. Inſuper empyema inflammationem excipit, et febre hectica ſemper ſtipatur; quarum illa raro aut nunquam Hydrothoracem praecedit, et haec ei, ſi in ullis, pauciſſimis ſaltem in exemplis, conjungitur.

NONNULLORUM E SIGNIS EXPLICATIO.

1. Quantum ad dyſpnoeam attinet, ea ab humore ſeroſo, in cavum unum vel utrumque thoracis, per exhalationem nimis adauctam, effuſo, et veſiculas aeriferas adeo coanguſtante, ut juſta aeris externi quantitas in eas nequeat deſcendere, plane proficiſcitur. Namque reſpiratio facilis et libera nunquam eſſe poteſt, niſi pulmones ſatis plene fuerint diſtenſi.

2. Quod faciei pallorem ſpectat, hic a duabus cauſis conjunctis pendere videtur, quod tanta humoris ſeroſi et aquoſi redundantia, hoc in morbo, ſanguini ineſt, ut globulos rubros, pro rata ratione

ne, longe excedat, et hos colorem ſolitum rubrum faciei omnibuſque aliis partibus externis impertiri prohibeat; et quod curſus humorum, praeter conſuetudinem magnus, ad partes thoracis internas fit, unde partes corporis externae portione humorum, ſibi debita et naturali, orbantur, quod, ut palleſcant, non facere non poteſt.

3. Pedum oedema.—Tanta corporis debilitas et relaxatio in omnibus, qui hoc morbo laborant, ſubſunt, ut minime mirum ſit, quantitatem humoris ſeroſi inuſitatam e vaſis exhalantibus, pro rata ratione quoque relaxatis et infirmatis, in artubus inferioribus, unde ſanguis, contra gravitatem ſuam, aſcendat neceſſe eſt, elabi, et nonnihil anaſarcae conſtituere.

4. Urina Parca.—Quandocunque magnus humorum curſus ad certas partes, ut in hoc morbo, fit, omnes ſecretiones et excretiones reliquae, pro magnitudine illius, diminuantur oportet. Secretio igitur urinae diminuta, in omni hydropis ſpecie, nullius

nullius alius explicationis, praeterquam hujus, poteſt indigere.

5. Decubitus Difficilis.—In poſitura corporis erecta, qui humor cavo thoracis continetur, is partes hujus inferiores petet, et partes pulmonum ſuperiores, a compreſſione aliqua ex parte vacuas, relinquet, et igitur reſpiratio tam libera erit, quam eſſe poteſt, hydrothorace ſubſtante. Si vero in latus alterutrum decumbitur, ſaltem dum humor ſeroſus in utrumque thoracis cavum effuſus eſt, pulmones univerſi, magis minuſve, pro quantitate humoris collecti, comprimentur, idque ex aequo; adeo ut ſumma ſpiritus trahendi difficultas, et ſummus moleſtiae ſenſus non oriri non poſſit, unde decubitus perquam difficilis efficietur.

6. Subita et ſpontanea e ſomno, cum palpitatione, excitatio.—Non mirum eſt, compreſſionem iſtiuſmodi, qualem modo poſuerimus, aegrotantem e ſomno repente excitare, cum ingreſſui aeris libero in pulmones tantopere, tamque evidenter obſiſtat.

obſiſtat. Inſuper vero reminiſcendum eſt, hydropem pericardii, idiopathicum aut ſymptomaticum, Hydrothoraci plerumque adjungi. Si aegrotus autem, rebus ita ſe habentibus, in ſomnum, per quem, uti omnes norunt, actio cordis debilitatur, et igitur pondus aquae, ei ſuperincumbentis, tolerare minus valet, illabatur, nonne in primis evidens et manifeſtum eſt, oppreſſionem cordis eum e ſomno repente excitaturam eſſe, et cor ipſum, hoc modo affectum, palpitaturum eſſe, vel ſemet ſolito frequentius contracturum, ut ſeſe mole humoris degravante liberet?

Quod ad aquam, in pectore fluctuantem, attinet, hoc phoenomenon intellectu adeo facile eſt, ut nullius omnino explicationis indigeat.

PROGNOSIS.

Eventus hujuſce morbi plerumque quidem infauſtus eſt. De exitu ejus vero quidnam judicari debeat,

beat, monſtrabunt cauſae morbi et ſigna; ſpatium, per quod manſerit; aetas aegrotantis et conſtitutio corporea. Haec ſpecies hydropis multo magis timenda eſt, quam quaelibet alia, quod reſpiratio, una e functionibus oeconomiae animalis totius, ſummi momenti, afficitur, quod per ſe etiam non raro morbum excitat. Si vero ſigna non graviter urgeant, ſi non multum aetatis aegroto acceſſerit, ſi morbus non diu infeſtaverit; ſi vires corpori, per intemperantiam vel morbos antecedentes, non multum convulſae ſint; ſi ab obſtructionibus viſcerum non ortum deduxerit, et ſi effuſio non, ex toto, cavo thoracis circumſcripta ſit, ſpes ſalutis, ſed non certae et indubitabiles, affulgent. Contra, cum aeger ad ſenium vergit, cum vires corporeae ei infractae ſunt, cum morbus inveteravit; cum ab obſtructionibus viſcerum, vel vaſorum ſingularium, ut, inter cauſas excitantes enumerandas, fuit poſitum, plane evidenterque pendet, de ſalute aegroti ſpes nulla omnino fovenda.

RATIO MEDENDI.

Conſilia autem huic morbo medendi ſunt:

I. Cauſas remotas tollere.

II. Humorem accumulatum evacuare.

III. Tonum Syſtemati reddere.

I. Cum cauſae autem hujuſce morbi admodum variae ſint, auxilis aeque diverſis tollantur oportet. Si vero animum ad multas cauſarum, quae hunc morbum faciunt, conſiderandas adjungamus, non nobis dolori non eſſe poteſt, conſilia ſagaciſſima et medicamenta potentiſſima ad nonnullas earum depellendas parum poſſe conferre. Hujuſmodi ſunt polypus cordis, valvulae ejuſdem in ſubſtantiam oſſeam converſae, vel ductus thoracici ruptura. Si morbus a viſcerum obſtructionibus pendeat,

pendeat, eas diverſis remediis, quae auctores huic conſilio accommodari memoriae prodiderunt, removere conari conveniet. Horum praecipua ſunt, Mercurius, Chryſtalli Tartari, et Cicuta. Mercurius, quod huic conſilio favet, et, eodem tempore, abſorptionem humoris effuſi promovendo prodeſt, in primis utilis eſſe videtur.

Si morbus a debilitate aliiſve certis morbis proficiſcatur, ratione debilitati occurrendi uſitata, et cauſas, quae eam progenerant, fugiendo; et auxiliis ſingularibus, curationi talium morborum accommodatis, eſt depellendus.

II. Humorem accumulatum evacuare.

Hoc duabus viis praeſtari poteſt:

1. Excretiones certas ſeroſas excitando, quo humor effuſus abſorbeatur, et per diverſa organa excernentia evacuetur.

2. Humorem, per exitus arte factos, evacuando.

1. Excretiones autem ſeroſas excitant Emetica, Diuretica, Cathartica, Diaphoretica, Sialagoga.

A. Emetica.—Haec ſaepe contra morbos hydropicos efficaciſſima eſſe fuerunt reperta. Syſtema univerſum concutiendo proficere videntur. Hoc enim, pro certo, actionem ſyſtematis lymphatici diminutam exſuſcitet, et abſorptionem promoveat oportet. Quod humoris hoc modo abſorbetur, id per excernentia diverſa e corpore expellitur. Si aegrotus haec, ſine periculo ſuffocationis, ferre valeat, actio eorum, experientia teſte, plurimum auxilii promittit. Aliis valentiora antimonialia ſunt anteponenda, et frequenter reiteranda. Quinetiam, doſibus nauſeam moventibus data, opem hoc morbo laborantibus non modicam attulerunt.

B. Diuretica. Renes, ut auctor ſummae claritudinis, nempe CULLENUS, notavit, exitum magnae parti humorum aquoſorum, quos ſanguis comprehendit,

prehendit, naturalem ſuppeditant. Actionem eorum movent medicamenta varia diuretica, ab iis, qui materiam medicam executi ſunt, commemorata.

Caeterum, operationem horum medicamentorum tam incertam eſſe, magnopere dolendum. Medicamenta hoc genus, cum humorem efficaciter evacuent, et ſyſtema non aeque, ac multa alia auxilia, quae in uſum revocari ſolent, debilitent, tertio huic morbo medendi conſilio non inimica ſunt; quamvis ea, quae id revera promovent, aliunde petenda. Quae diuretica efficaciſſima eſſe cenſentur, ea ſunt,—Digitalis, Scillae, Chryſtalli Tartari, Colchicum, Nicotiana, et Lactuca Viroſa.

a. Digitalis.—Haec in omnem hydropis ſpeciem, praeſertim in Hydrothoracem, non parum poſſe exiſtimatur. Ad eam non raro, nuper, in noſocomiis potiſſimum Londinenſibus, fuit confugitum; et quidam medicorum, qui medicinam apud incolas metropolis Britannicae faciunt, laudibus non paucis illam ornarunt. Subſtantia dari poteſt. A doſibus parvulis incipiatur, quae gradatim

tim ſunt augendae, prout aegrotus eas poteſt tolerare. Quantum uſum hujuce plantae ſpectat, ſumma cura agenda eſt, et ſumma prudentia adhibenda. Ad eam, in iis exemplis, in quibus magna debilitas apparet, nunquam debet decurri. Nonnunquam, licet minima quantitate ſumatur, effectus graviſſimos edit, quibus annumerari poſſunt affectus viſus ſingularis, vertigo, ictus arteriarum debiles, et conſtrictiones ventriculi ſpaſmodicae, quae frequenter morte finiuntur. Effectibus ejus diureticis auxiliari putantur diluentia, ſi, operatione ejus pergente, adhibentur.

b. Scillae.—E multis medicamentis, quorum mentionem injecerunt auctores, nulla exiſtimationem poteſtatis urinam movendi et augendi tam conſtanter conſervaverunt, quam ſcillae. Per ſe datae fuerunt aliquando, et quidem cum ſucceſſu proſpero; ſed potentius certiuſque agunt, mercurio adjunctae, et praeſertim, ut vir eruditiſſimus Dr Home teſtatur, ita adhibitae, ut nauſeam leviorem faciant.

c. Chry-

c. Chryſtalli Tartari.—Hi pro medicamento, quod in hydropes plurimum poteſt, ſive dotes eorum catharticas vel diureticas ſpectaveris, ſunt habendi. Doſibus minutioribus frequenterque reiteratis ſumpti, et quantitate humoris aquoſi idonea ſtipati, ad renes potiſſimum feruntur, et excretionem urinae adaugent. Magis liberaliter dati vim purgantem habent, abſorptionem ad magnum, in omni ſyſtematis parte, gradum promoventes.

d. Colchicum.—Hoc, prout exiſtimat vir celebris Dr Storke, locum inter medicamenta tribus diureticae eminentiorem ſibi meretur. Nonnunquam cum chryſtallis tartari fuit conjunctum, et, cum ſucceſſu proſpero, adhibitum. Caeterum, in morem reliquorum remediorum, quae ſub hac claſſe comprehenduntur, pro auxilio certo minimeque fallaci nequit haberi.

e. Nicotiana.—Quae vir clarus Dr Fowler, dum operam in hydrope curando poſuit, notavit, ea nicotianam effectus bonos edere abunde demonſtrant.

ſtrant. Haec vero iiſdem, quibus digitalis, incommodis patet, et, ad inſtar hujus, raro, praeterquam ſub initium morbi, vel ubi alia remedia incaſſum fuerunt tentata, in uſum revocatur.

f. Lactuca Viroſa.—E periculis reiteratis, quae Dr Collin, Viennenſis, fecerit, hoc medicamentum magnam vim diureticam habere, et omni hydropis ſtadio accommodari judicatur. Plurimi vero medicorum in ſententiam longe contrariam, ſuper eo, conceſſerunt, dotes diureticas, ſi re vera ullas poſſideat, perquam modicas ei ineſſe credentes.

Multa alia medicamenta, quae ad hanc claſſem pertinent, poſſent commemorari, qualia ſunt ſales alkalini, balſama, cantharides, millepedae, &c. Cum vero jam comprehenſis, quantum ad efficaciam attinet, cedere videantur, et ea depingere hanc diſſertationem, nimiam in longitudinem, produceret, omni eorum mentione abſiſtere decrevi.

Hodie,

Hodie, apud univerſos fere medicos, convenit, potum ingeſtum, quod olim alieniſſimum eſſe credebatur, ad curationem hydropis, nonnullis in exemplis, eſſe neceſſarium [f]; praeſertim ſi ſecretiones quantitatem potionis ſumptam excedere, vel etiam adaequare, videantur [g].

C. Cathartica.—Levationem magnam et ſubitaneam, ab uſu alvum purgantium, in malis hydropicis ſanandis, deductam fuiſſe omnis medicus candide lubenterque confitetur. Cum vires corpori magnopere convulſae ſunt, ad ea admodum

[f] "I have frequently made this compariſon, and found, "that a very entire abſtinence from drinking, by diminiſh- "ing the quantity of urine voided, allowed the ſecretories "of the kidneys to fall into a contracted ſtate; ſo that the "quantity of urine voided was ſtill further diminiſhed, and, "as I judged, tended to increaſe the effuſion, and thereby to "aggravate the diſeaſe."

Vide Cullen's *Mat. Medica.*

[g] "Si plus humoris excernitur, quam aſſumitur; ita de- "mum ſecundae valetudinis ſpes eſt."

Celſ. Lib. III.

caute confugiatur. Ad uſum ſolummodo forſitan eorum decurrere debemus, cum alia remedia, tentata, parum profuerunt; quoniam ad ſyſtema debilitandum magnopere conferunt. Vir jure celeberrimus, Dr Mead, de uſu purgantium valentiorum, in malis hujuſmodi, differens, verba, quae ſubſequuntur, adhibet. " Et, ubi fractae vires, nocet vehemens per alvum purgatio, quo enim plus humoris e corpore ejicitur, eo major ipſius copia brevi in cavitates refluit."

Cathartica in duas claſſes, nempe, draſtica et leniora, ſunt diviſa. Ad priorem pertinet gambogia, ſcammonium, elaterium, helleborum, jalappium, &c. Poſtremum, praeſertim mercurio adjunctum, in omnibus vitiis hydropicis, magnopere proficere fuit repertum. Sub poſteriore comprehenduntur ſales medii, tamarindi, chryſtalli tartari, &c.

D. Diaphoretica.—Cum hiſtoria cauſarumque hujuſce morbi remotarum notitia, eum a perſpiratione

tione ſuppreſſa, curſum materiae perſpirabilis cavum thoracis verſus faciente, pendere evidens et manifeſtum efficiant; remediis haud dubie diverſis, quae ſudorem movent, curari poteſt. CELSUS, elegantiarum Latinitatis medicae auctor celebris, eo uſque procedit, ut modum medendi ſubſequentem medicinam facientibus ſuadeat. " Evocandus eſt ſudor, non per exercitationem tantum, ſed etiam in arena calida, vel laconico, vel clibano, ſimilibuſque aliis; maxime enim ſunt utiles naturales, ut Baiae, ſudationes." Quae medicamenta in praeſenti uſu ſunt, ea ſunt diverſa ex antimonio praeparata, ut vinum antimoniale, tartarum emeticum, &c. Quinetiam ſudorem cient, idque efficaciſſime, ſeparatim data, vel ſub forma pulveris ipecacuanhae compoſiti conjuncta. Antimonium et opium quoque bonos effectus edunt, ſibi invicem admiſta.

Multa exempla in monumentis medicinae reperiunda ſunt, ut e ſcriptis viri celebris, Doctoris DONALDI MONRO, evidenter apparet, ubi mor-

bus, uſu ſudorem moventium, ſubito fuit depulſus. Subſequens, e RIVERIO excerptum, refert:

" A patient, affected with a hydrops pectoris
" and aſcites, was cured, by ſweating plentifully,
" in a ſtove prepared with ſpirit of wine, living
" on a ſudorific diet of Guiac and Sarſaparilla,
" for twenty days, and taking a hydragogue
" purge every fourth day [h]."

Inter haec remedia adhibenda, ſumma cura agenda eſt, ut frigus caute vitetur, quod aegrotus facillime colligere periclitatur.

E. Sialagoga.—Praecipuum medicamentum, quod ſub hac claſſe continetur, eſt mercurius. Hic vero, ob poteſtatem ſtimulantem, raro adhibetur, niſi ſcillis, ut ſupra poſitum fuit, adjunctus; vel cum morbus ab obſtructionibus proficiſcitur, quo in caſu, vi diſcutiente, agit.

2. Hu-

[h] Vid. Treatiſe on Dropſy.

2. Humorem, per exitus arte factos, evacuando.

Hic autem, duabus rationibus, fonticulis, nempe, vel ſetaceis, in interſtitia coſtarum inditis, vel paracenteſi thoracis, per artem fuit ſublatus.

Cum modus, quo hae operationes perficiantur, plane rei chirurgicae ſit, non meum eſſe duco eum, hoc in loco, deſcribere. Igitur nihil aliud, quam de paracenteſi ſolum notabo, eam ſaepe in uſum feliciter fuiſſe revocatam, ut e ſcriptis auctorum celeberrimorum, qui ab HIPPOCRATE immortali ad CULLENUM venerandum uſque floruerunt, manifeſte apparet. Ille modum, quo perficiatur, accurate depingit. Quanquam curatio abſoluta hoc remedio non comparetur, quod, cum incidit, aliqua ex parte forſitan, ei nimis diu dilato tribui poteſt; uſus ejus tamen morbum magnopere levat, et vitam, in ſpatium temporis non modicum, producit.

III. Tonum ſyſtemati reddere.

Hoc autem, reditum morbi praecavendi cauſa, efficere conamur. Huic conſilio optime accommodantur medicamenta tonica varia, diaeta nutriens, exercitatio et balneum frigidum.

1. Medicamenta tonica celeberrima ſunt, Amara, Acida et Chalybeata.

a. Amara.—Cum vis amarorum tonica ab omnibus medicis concedi videatur, et effectus eorum boni, ultra omnem dubitationem, ab experientia quotidiana confirmentur, hic omnino ſupervacuum foret, aut naturam eorum fuſe inveſtigare, aut modum, quo in corpus vivum agant, praeſertim cum hic tenebris ſpiſſioribus hactenus ſit involutus, accurate depingere conari. Ad hanc claſſem pertinent medicamenta diverſa, quae ſubſequuntur, quorumque effectus valentiſſimi eſſe cenſentur, anguſtura, nempe, gentiana, columba, flores chamomoeli,

moeli, cortex aurantiorum et cortex Peruvianus. Cortex autem posterior vim insigniter tonicam habet, quod potestatem adstringentem, cum amaritudine conjunctam, naturaliter possidet. Omnia haec medicamenta, pro principio amarorum generali, agunt, et igitur non opus est, ut de iis separatim differamus.

b. Acida.—Haec, quantum ad dotes adstringentes spectat, densitatem vimque cohaesionis partium molliorum augendo agunt, et, ob hanc causam, vim in primis tonicam possidere reperiuntur. Eorum efficaciſſima sunt vitriolicum et vegetabile nativum.

c. Chalybeata.—Actio eorum perinde, ac acidorum, a dotibus adstringentibus pendet. Vix operae pretium est memorare, ferrum simplex, et ab acido disjunctum, esse substantiam, quatenus ad corpus humanum attinet, omnino inertem. Praeparatum vero unum e tonicis utiliſſimis, quae possidemus, constituit. Quae ex hac substantia conficiuntur,

ciuntur, ea ſunt multa et varia. Longius vero foret, immo parum neceſſarium, ea accurate recenſere; quoniam virtutes eaedem medicae omnibus inſunt. Quae praeparata, in praeſentia, in uſum practicum revocantur, ea ſunt ſal martis, tinctura martis, et limatura ferri praeparata.

2. Diaeta Nutriens.—Haec potiſſimum conſtet e cibo animali talibuſque ſubſtantiis, quales concoctu faciles ſunt, praeſertim e carne juniorum animalium, pane leviſſimo, ovis recens editis, &c. Pro potione adhibeatur vinum rubrum, vel Luſitanum, vel Burdegalenſe, vel Rhenanum, quod forſitan, ſi dotes ejus diureticas ſpectes, aquam vitae, baccis juniperi imbutam, dilutiorem, cereviſiam Londinenſem lupulatam, &c. adaequat.

Qui ex hiſce liquoribus, modo comprehenſis, non tantum ſitim reſtinguunt, ſed ſyſtema quoque corroborant, ii reliquis palmam manifeſte praeripiunt.

3. Exer-

3. Exercitatio.—GREGORIUS celeberrimus, de poteſtate exercitationis roborante differens, verba ſequentia adhibet:

" Quod ad idoneam corporis exercitationem " attinet, pro remedio roborante omni laude major " eſt, cum ad tuendam ſanitatem, ſi haec natura " bona eſt, cum ad reficiendas et renovandas vires, " ſi hae vel morbo, vel pravo vitae genere, vel a- " liis fortaſſe minus manifeſtis cauſis fractae, vel " exhauſtae fuerint; tum quoque ad ſanandos " plurimos morbos, qui a debilitate, vel generali, " vel ſpeciali, ſuam originem ducunt, vel quorum " ſaltem debilitas pars magna eſt [i]."

4. Balneum Frigidum.—Hoc non in uſum revocandum eſt, donec tonus organorum naturalis, aliqua ex parte, fuerit reſtitutus; namque morbus, ſub initium, ut CELSUS ait, " Balneum raro amat." Cum vero hoc, ad certum gradum uſque, praeſtiteri-

E mus,

[i] Vid. Gregor. Conſpect. Theoret. Medicin.

mus, balneum frigidum, rite adminiſtratum, remediis efficaciſſimis, quae curationis abſolvendae poſſunt adhiberi, jure optimo annumerandum.

FINIS.

MedHist
WY
E23
1794
J.1